

Društvo slovenskih književnih prevajalcev podeljuje
JERMANOVO NAGRADO za leto 2022

prevajalki **ANJI NAGLIČ**

za prevod zbirke esejev

***Ornament množice* Siegfrieda Kracauerja** (Založba /*cf., 2021)

Utemeljitev komisije za nagrade in priznanja pri DSKP v sestavi dr. Štefan Vevar
(predsednik), Vasja Bratina, Saša Jerele, Marjanca Mihelič in Maja Šučur

Prevajalka **Anja Naglič** se je že tretjič prevodno spoprijela s pomembnim nemškimi mislecem iz prve polovice 20. stoletja **Siegfriedom Kracauerjem**. Pri Založbi /*cf. je izdala njegovo reprezentativno delo, zbirko esejev z naslovom **Ornament množice**.

Siegfried Kracauer (1889-1966), eden od pionirjev sociologije kulture kot interdisciplinarne vede, je v teh esejih, napisanih v času weimarske republike med l. 1920 in 1931, razvil samosvojo interpretacijo filozofskih, socioloških, zgodovinskih, umetnostnozgodovinskih, literarnih ... fenomenov v njihovi interakciji in ustvaril dragocene dokumente časa v zgodnjem 20. stoletju. Lahko jih opišemo kot svojevrstne prispevke k filozofiji fotografije in plesa, sociologiji filma, teoriji družbenih slojev - zlasti v odnosu do religioznosti in do ornamenta kot družbenega veziva; a tudi kot drobne razčlembe mnogih drugih družbenih fenomenov in njihovih nosilcev, denimo vprašanja knjižnih uspešnic, biografije kot literarne zvrsti, a tudi posebnosti velikih mislecev in literatov: Maxa Webra, Ernsta Troeltscha, Georga Simmla, Franza Kafke in Walterja Benjamina. Kracauerjeva metoda je detajlirano, skoraj detektivsko minuciozno razčlenjevanje podob, ki pa ga ne pripelje do nobenega koncepta, avtor vseskozi ostaja pri slikovitem odbiranju in razbiranju vzorcev.

Nič manj raznolik, kot je avtorjev tematski nabor družbenih fenomenov, nič manj eklektičen od njegove delovne metode ni tudi njegov slogovni prijem, ki se giblje med literarnim, celo

poetičnim, poljudno esejističnim, žurnalističnim in znanstvenim, najpogosteje pa je zasidran na enigmatičnem robu med znanstvenim in esejističnim. Prav tu včasih preide v hermetično zabrisanost sporočila, ki je spričo abstraktnega konteksta še težje razberljivo zato, ker se avtor večidel prepušča samo asociativni argumentaciji.

Povedano ilustrira težo naloge, pred katero se je znašla prevajalka. A zapišemo lahko, da jo je opravila z odliko. Reflektirano se je spoprijela s specifikjo in pastmi Kracauerjeve pisave, z varljivo kramljajočim slogom njegovih vrstic, z zastrto logiko in pomensko gostoto te dikcije, z eliptično in abstraktno naravo spisov, nejasnim prehajanjem med konkretnim in abstraktnim ter med dobesednim in prenesenim. Globoko je prodrla v enigmatiko slikovite in razgibane argumentacije ter razjasnila mnoge terminološke zagate. V bolj literarno esejistično intoniranih člankih je za Kracauerjevo dikcijo iznašla bolj sproščeno,

všečno literarno izreko, bolj literarna besedila pa v prevodu podala v ustreznih lirično obarvanih odtenkih; v bolj hermetičnih besedilih v maniri znanstvenega esejizma se je odločila za varnejšo bližino avtorjevi težje dostopni govorici, in ne da bi zašla v dobesednost, ohranila tisto večpomenskost esejev, ki jo ponuja tudi branje izvirnika. Ustvarila je besedilo, ki tudi v slovenščini deluje kot avtonomno, monumentalno avtorsko delo pomembnega premišljevalca o raznolikih relevantnih družbenih vprašanjih prve polovice 20. stoletja. Poleg tega se je s fenomenom Kracauer spoprijela problemsko in poznavalsko - na način, ki daleč presega zgolj prevajalsko vlogo. Zaslužna je tudi za zgledno in tehtno uredniško podobo knjige, za prevajalsko spremno besedo, za več kot 400, večinoma lastnih, deloma prevedenih opomb ter za preglednico izvirnih naslovov in prvih objav prevedenih esejev.

Komisija je ob povedanem mnenja, da si Anja Naglič zasluži Jermanovo nagrado za leto 2022.

Ljubljana, november 2022